

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 6, 2 Wakorintho 5, Mabalozi wa Kristo

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 6, 2 Wakorintho 5, Mabalozi wa Kristo.

Tunaangalia 2 Wakorintho sura ya 5, na tunapoanza tena, tunataka kuuliza maswali ya msingi kwa sababu maswali haya yanatusaidia kufikiria sura tunapoziangalia kidogo kidogo na kwa uangalifu.

Kwa nini tunafanya tunachofanya? Kwa maneno mengine, nia yetu ni ipi kwa kile tunachofanya? Maswali haya ni muhimu sana; yanafaa sana na yanafaa kwa huduma leo. Haitoshi tu kufanya mambo sahihi. Lazima tufanye mambo sahihi kwa sababu sahihi.

Licha ya matatizo mengi ambayo Paulo alikabiliwa nayo, hakuwa na kuchoka katika kutekeleza huduma aliyoitwa. Bidii yake haikupungua kamwe. Aliendelea tu. Neno muhimu ni motisha.

Hamasa kwa maana ya nia njema. Tunapokuja kwenye sura ya 4, sura ya 5, Paulo anajenga msingi wake katika sura ya 4, mistari ya 17 hadi 18, na anatoa maelezo zaidi ya hamasa yake kwa ajili ya huduma. Paulo, bila shaka yoyote, alikuwa na uhakika kamili kuhusu maisha ya baadaye ambayo hayana mateso na maumivu.

Ni maisha yasiyo na mabadiliko, maisha ambapo kifo kimepoteza nguvu zake. Kwa hivyo, alikuwa na tumaini kubwa la ufufuo kutoka mbinguni. Sio hivyo tu, Paulo alikuwa na uhakika wa hukumu ya Mungu ya baadaye, jambo ambalo hatupendi kulizungumzia leo au ambalo hatutaki kusikia.

Tunaona hilo katika mistari ya 9 hadi 10. Kwa hivyo, mbele ya hukumu ijayo, alikuwa na ujasiri wa ajabu. Kwani uhusiano wake na Mungu ulikuwa sahihi.

Nambari ya tatu, Paulo alishawishika kwamba upatanisho wa wanadamu kwa Mungu ulikuwa mpango wa Mungu, ukichochea na upendo na kudhihirishwa ndani na kutekelezwa na Kristo Yesu. Kwa hivyo, tunapokuja kwenye sura ya 5, tunawaangalia mabalozi wa Kristo. Hakuna kifungu katika 2 Wakorintho ambacho labda kimesababisha majadiliano zaidi kuliko sura ya 5. Kwa hivyo, kuna utofauti wa tafsiri za kitaaluma, lakini baadhi ya mambo yako wazi sana.

Kile Paulo anachosema hapa kinahusiana moja kwa moja na sehemu ya sura ya 4, ambapo Paulo alionyesha kwamba hata katikati ya mateso, kuchanganyikiwa, na mateso, kupitia faraja ya kimungu, kulikuwa na kupitia faraja ya kimungu tumaini la

utukufu. Kwa hivyo, kwa maneno mengine, hata mbele ya uharibifu wa mauti na kifo, kulikuwa na, kupitia uingiliaji kati wa kimungu, utendaji wa maisha. Hilo ndilo tuliloliona katika sura ya 4, mistari ya 10 hadi 12.

Kwa hivyo, mada hii yenye pande mbili ya maisha katikati ya kifo, utukufu baada ya mateso, ndiyo Paulo anaendelea nayo katika sura ya 5, mistari wa 1 hadi 10. Paulo sasa anabainisha wazi vyanzo vya faraja ya kimungu vinavyompa mwamini anayekabiliwa na uwezekano wa kifo cha karibu. Kimsingi, tunachokiona ni nambari moja, uhakika wa kuwa na mwili wa kiroho katika siku zijazo.

Nambari ya pili, umiliki wa sasa wa roho kama ahadi ya mabadiliko ya mwisho. Na, bila shaka, tunaona katika nambari ya tatu kwamba maarifa ambayo kifo huleta huanza kutembea katika ulimwengu wa kuona na inahusisha kuondoka hadi uwepo wa Kristo wa karibu. Nataka kusoma kutoka sura ya 5, kwa maana tunajua kwamba ikiwa hema yetu ya kidunia, ikiwa hema ya kidunia tunayoishi, itaharibiwa, tuna jengo kutoka kwa Mungu, nyumba isiyofanywa kwa mikono, ya milele mbinguni.

Kwa maana katika hema hii tunaugua, tukitamani kuvikwa makao yetu ya mbinguni. Kama tukiyavua hatutaonekana uchi. Kwa maana tukiwa bado katika hema hii, tunaugua chini ya mzigo wetu, kwa sababu hatutaki kuvuliwa bali kuvikwa zaidi ili kile kinachokufa kimezwe na uzima.

Yeye aliyetuandaa kwa ajili ya jambo hili ni Mungu, aliyetupa Roho kama dhamana. Kwa hivyo, tuna ujasiri sikuzote, ingawa tunajua kwamba tunapokuwa nyumbani katika mwili, tuko mbali na Bwana, kwa maana tunatembea kwa imani, si kwa kuona.

Naam, tuna ujasiri, na tungependa zaidi kuwa mbali na mwili na kukaa pamoja na Bwana. Kwa hivyo, iwe tuko nyumbani au mbali, tunajitahidi kumpendeza. Sisi sote lazima tuonekane mbele ya kiti cha hukumu cha Kristo, ili kila mtu apokee malipo ya yale yaliyotendeka katika mwili, iwe mema au mabaya.

Mstari wa 1 hadi 10 kimsingi unaonyesha ujasiri wa Paulo mbele ya kifo. Kwa hivyo, Paulo anaanza kwa kujiamini. Tunajua.

Tunajua kwamba ikiwa hema ya kidunia tunayoishi itaharibiwa, inamaanisha kwamba Wakorintho wanakubali kile ambacho Paulo anakaribia kusema. Tunajua, lakini ni zaidi ya hayo. Inaonyesha imani isiyoyumba ya Paulo na imani thabiti kwamba Mkristo hatimaye ataishiwa na udhaifu na mateso ya uzoefu wake wa sasa.

Sasa sikiliza, Paulo anasema tunajua. Hasemi tunafikiri. Hasemi tunatumaini.

Hasemi kwamba tunafikiri, lakini anasema tunajua. Ni kauli ya ujasiri iliyoje. Unaona, kama Paulo alivyosema hapo awali katika sura ya 4, mistari ya 1 hadi 15, waumini

wanaweza kukabiliana na jaribu lolote katika maisha haya kwa sababu ya tumaini la ufufuo.

Kwa hivyo, kile Paulo anachosema hapa kinahusiana moja kwa moja na kile tunachosoma katika sura ya 4, na inaonekana, inaonekana kwamba kwa mara ya kwanza katika kazi yake ya kitume, Paulo anaanza kuzingatia kwa uzito uwezekano, sasa uwezekano, wa kifo chake kabla ya kurudi kwa Kristo. Sasa tukihukumu kwa 1 Wathesalonike sura ya 4 mstari wa 15 na mstari wa 17, na 1 Wakorintho sura ya 15 mstari wa 51, inaonekana kwamba Paulo alitarajia kuwa miongoni mwa Wakristo walioishi wakati Kristo aliporudi. Lakini sasa, kutokana na kukutana kwake na kifo huko Asia hivi karibuni, ambacho tunasoma katika sura ya 1, mstari wa 8 hadi 11, aligundua kwamba angeweza kufa kabla ya parousia, yaani, kuja au ufunuo wa Kristo.

Ingawa alikuwa na tumaini la kuishi kila wakati, alikuwa akingoja kila wakati. Na kama naweza kusema tu, unajua, unaelewa unapokuwa na tumaini kama hilo, linaathiri jinsi unavyoishi. Tunapotarajia hilo, kila kitu hubadilika.

Na hivyo, Paulo anaanza kufikiria kuhusu hilo. Anasema, tunajua katika hema ya kidunia. Sasa, kumbuka kwamba Paulo alikuwa mtembezi wa ngozi.

Paulo alikuwa mtembezi wa ngozi ambaye majukumu yake yangejumuisha kutengeneza mahema. Kwa hivyo, Paulo alifananisha mwili wake wa sasa na hema la kidunia. Kwa hivyo, alileta taswira hiyo kutoka kwa taaluma yake, kutoka kwa kazi yake.

Alifananisha mwili wa sasa na hema ya kidunia ambayo wakati wowote inaweza kubomolewa au kuharibiwa. Hii ingeashiria tu mwisho wa mchakato wa udhaifu na kuoza ambao tayari unafanya kazi mwilini mwake. Lakini, na hii ni kubwa lakini, uwezekano huu wa hema ya kidunia kubomolewa haukumtisha hata kidogo.

Kwa nini? Kwa sababu alikuwa amehakikishiwa, alikuwa mpokeaji aliyehakikishiwa wa nyumba ya milele ya mbinguni. Tazama hili, mstari wa pili, kwa maana katika hema hii, tunaugua, tukitamani kuwa karibu na makao yetu ya mbinguni. Tazama sasa na bado katika kifungu hicho.

Sasa, tunaishi katika hema. Bado, tunaishi, tuna jengo. Hema inayotofautishwa na jengo.

Sio hivyo tu, moja ni ya kidunia, nyingine ni ya milele. Moja ni ya mbinguni, badala yake. Kwa hivyo, kwa upande wa kudumu, moja ni hema, na nyingine ni jengo.

Kwa upande wa mazingira, moja ni ya kidunia, na nyingine ni ya mbinguni. Kwa upande wa, angalia, moja inaweza kuharibiwa, moja ni ya milele. Kwa upande wa

muundo wake, uimara wake, inasema, kwani katika hema hii, tunaugua, tukitamani kuwa karibu na makao yetu ya mbinguni.

Moja imeumbwa na mwanadamu, na nyingine imeumbwa na Mungu. Tazama tofauti. Tofauti sana.

Inalinganisha mwili wa mwanadamu wa sasa na hema inayoweza kukunjwa ambayo itabadilishwa na jengo, dokezo dhahiri la mwili wa ufufuo ambao Paulo aliutaja hapo awali katika 1 Wakorintho sura ya 15. Namaanisha, sura hiyo kubwa ya ufufuo, tukiangalia kwa ufupi sana, 1 Wakorintho sura ya 15, mstari wa 38, ili kuelewa kile Paulo anasema hapa, hebu tutumie kile alichosema hapo awali kuhusu ufufuo. Kifungu hiki ni muhimu sana kwa sababu ikiwa hatuna sura ya tano ya 2 Wakorintho, tunajua kidogo kuhusu kinachotokea mtu anapokufa.

Namaanisha, mbali na 1 Wakorintho 15, hiki ndicho kifungu pekee kinachotuambia waziwazi kinachotokea baada ya mwamini kufa. 1 Wathesalonike inatuambia tu kuhusu kuondoka na Mwokozi. 1 Wakorintho sura ya 15, tukiangalia mistari michache hapo, mstari wa 38 kuanzia.

Katika mstari wa 38, Mungu huipa mwili kama alivyochagua kwa kila aina ya mwili wake. Mstari wa 40, kuna miili ya mbinguni na miili ya duniani, lakini utukufu wa ile ya mbinguni ni mmoja na utukufu wa ile ya duniani. Mbinguni inamaanisha ya mbinguni, na ya duniani inamaanisha ya duniani.

Kwa hivyo, unaweza kusema utukufu wa mbinguni ni mmoja, na utukufu wa duniani ni mwingine. Mstari wa 42, ndivyo ilivyo kwa ufufuo wa wafu, kile kinachopandwa hugaribika, kile kinachofufuliwa hakiharibiki. Katika mstari wa 44, hupandwa kama mwili wa nyama lakini hufufuliwa kama mwili wa kiroho.

Kama kuna mwili wa nyama, pia kuna mwili wa roho. Kisha, mstari wa 46 unasema, hapa, lakini si ule wa roho, ambao ni wa uongo, bali ule wa kimwili, na kisha ule wa roho. Mstari wa 48, kama vile alivyokuwa mtu wa mavumbi, ndivyo walivyo wale walio na mavumbi.

Na kama alivyo mtu wa mbinguni, ndivyo walivyo wale wa mbinguni. Kwa hivyo, Paulo anaendelea kulinganisha na kulinganisha ya duniani na kisha kuanzia mstari wa 52, kuanzia mstari wa 52, anasema, kwa dakika moja, kufumba na kufumbua jicho, wakati wa tarumbeta ya mwisho, kwa maana tarumbeta Italia na wafu watafufuliwa bila kuharibika nasi tutabadilishwa. Kwa maana hii tabia ya kuharibika lazima ivae kutoharibika, na hii tabia ya kufa lazima ivae kutokufa.

Wakati ule unaoharibika utakapovaa kutoharibika na ule unaokufa utakapovaa kutokufa, ndipo usemi ulioandikwa utakapotimia: Mauti imemezwa na ushindi. Kwa hivyo, mwili wa wakati uliopo ambao huzeeka na kuchakaa polepole utashushwa na

kukunjwa tunapokufa. Wakati wa kurudi kwa Kristo na ufufuo wa waaminifu, tunapokea miili yetu mipya, na tunaweza kusema wakati huo kwamba wokovu wetu umekamilika.

Kwa hivyo, unamkuta Paulo akizungumzia miili yetu, akizungumzia kujiadini mbele ya kifo. Mistari ya 2 hadi 4 ni pamoja, na mstari wa 4 kwa kweli unapanua mstari wa 2 huku mstari wa 3 ukiwa aina ya mabano. Unaona, sababu moja ya uhakika wa Paulo kuhusu shutuma yake ya baadaye ya mwili wa ufufuo ilikuwa kuinuliwa kwa hekalu la mwili wa Kristo, linalorejelewa na msembo usiojengwa kwa mikono.

Na anasema nini? Anasema katika mstari wa 4, kwa maana tunapokuwa katika hema hii, tunaugua chini ya mzigo wetu. Tunaugua. Kifungu hakielezi asili halisi ya kuugua, lakini muktadha wa karibu na wazo la Paulo katika Warumi 8, 19 hadi 23 na Wafilipi 3, 20 hadi 21 vinaonyesha kuwa ilikuwa ni hisia yake ya kukatishwa tamaa na mapungufu na ulemavu wa maisha ya mwanadamu, akijua kama alivyojua kwamba alikusudiwa kuwa na mwili wa kiroho uliorekebisha kikamilifu na ikolojia ya mbinguni.

Kwa hivyo, Paulo alitafuta ukombozi, si ukombozi uliotafutwa kutoka kwa kutokamilika kwa mwili wa sasa, kutoka kwa utumwa wa kuoza, wala kutoka kwa kila aina ya mwili. Hapana, sivyo. Baada ya yote, ni kwa Paulo kwamba theolojia ya Kikristo inadaiwa mafundisho ya mwili wa kiroho.

Lakini si Wakorintho wote waliokuwa na mtazamo kama wa Paulo kuhusu hatima ya Mkristo. Kulikuwa na baadhi waliofikiri kwamba ufufuo ulikuwa wa zamani, tayari ulifanyika kiroho na wa shirika kwa waumini wote wakati wa ufufuo wa Kristo. Kwa hivyo tukiwakumbuka watu hawa tunaowaita Waprotognostics, unajua, Wagnostiki wanaoamini katika maarifa na yote hayo, ambao walikuwa na imani mbili, ambao walikataa ufufuo wowote wa mwili ujao, lakini walitarajia kutokufa bila mwili, Paulo anawaambia, hatutaki kuvuliwa nguo, bali kuvikwa nguo, kuvikwa nguo kupita kiasi bila kukaa sana.

Muhimu sana. Unaona, wakati uliopo, uhai wa sasa wa mwamini, umejaa mateso na maumivu. Wakati huu tunaoishi una sifa ya kuugua.

Kwa kweli, Paulo anasema kwamba viumbe vinaugua hata sasa, vikisubiri ukombozi. Tunaugua. Lakini sikiliza, hatuugui kama watu wasio na matumaini.

Ni kilio kinachoambatana na hamu. Na haikuwa hamu ya kifo tu. Tumaini na kilio cha Paulo havikuwa kwa ajili ya kifo kwa sababu kifo si tumaini la Mkristo.

Kwa bahati mbaya, wengi wetu hatutamani sana mbingu kama Paulo alivyofanya. Badala yake, tunajaribu kuifanya dunia kuwa mahali pazuri zaidi, labda mahali pazuri

zaidi ambapo watu wanaweza kufika mbinguni kwa urahisi zaidi. Hivyo ndivyo tunavyotaka kuifanya dunia iwe.

Labda ni kwa sababu tuna raha sana duniani. Sasa, si kwamba tunapaswa kutafuta mateso, lakini pia hatupaswi kujitolea maisha yetu kutafuta faraja. Unajua, moja ya mambo katika Katiba ya Marekani ni kwamba tunapaswa kuwa katika kutafuta furaha.

Kwa bahati mbaya, hakuna mtu anayeipata. Tunafuatilia furaha, lakini unaniambia, milionea, bilionea, haipati kwa ajili ya kutafuta furaha. Ndiyo maana hatufuati furaha, kwa sababu tuna furaha.

Kuna tofauti kati ya furaha na furaha. Kutafuta furaha. Furaha ni ya matukio.

Inategemea matukio, matukio, na mambo yanayokuzunguka. Lakini furaha hutokana na kumjua Bwana na kuwa na Bwana ndani yako—furaha ya kweli ndani yetu.

Labda tunajisikia vizuri sana kuishi duniani, na kwa sababu hiyo, hatupendi mbinguni. Hakuna ubaya wowote kwa kutamani mbinguni kwa uaminifu. Hakuna.

Kuna kitu sahihi kuhusu kuweza kukubaliana na Paulo na kusema, tumekua. Kwa nini Paulo, kama ilivyo kweli kwa Wakristo wote, katika mwili wa nyama, alikuwa mbali na Bwana? Si Wakorintho wote wanaokubaliana na Paulo, tunajua.

Anatuambia katika mstari wa 5, alisema, kwa kusudi hili, kusudi hili hasa, ambalo Mungu alilifanya kuwa bora zaidi, pamoja na Mungu limeandaliwa. Muumini anafafanuliwa na mstari wa 4 kama mabadiliko ya mwili unaokufa. Kwa hivyo, mstari wa 5b unatuambia jinsi itakavyotokea.

Tunaposema mstari wa 5b, tunamaanisha sehemu ya mwisho ya mstari wa 5. Inaonyesha jinsi maandalizi yalivyofanyika. Mungu amemtayarisha Mkristo mwamini kwa ajili ya ufufuo na mabadiliko kwa kutupa roho kama ahadi na kama amana. Bila shaka, neno muhimu katika mstari huu ni ahadi, arabon, ambalo lilikuwa na maana mbili za msingi katika matumizi ya kibiashara.

Nambari ya kwanza, inamaanisha ahadi au dhamana, ambayo hutofautiana kwa aina na malipo ya mwisho, lakini inaifanya iwe ya lazima. Unajua, wakati mwingine unataka kununua nyumba, au unataka kununua kitu, na kisha wanakuambia ulete pesa za dhati, yaani kaboni, ili kuhakikisha kwamba una nia ya kuinunua, na wanakuambia hairejeshwi. Kwa hivyo ikiwa umeweka maelfu ya dola na hairejeshwi, ni bora uhakikishe kabla ya kuiweka, kwamba unaitaka kweli.

Lakini ndivyo hasa Paulo anavyotumia hapa, arabon, dhamana, ambayo ina maana kwamba malipo ya mwisho yanakuwa ya lazima, au inamaanisha malipo ya sehemu,

mazishi ya kwanza, ambayo yanahitaji malipo zaidi lakini hukupa wewe, mlipaji, dai la kisheria kwa bidhaa husika. Unaona, kwa hivyo Paulo anasema Mungu ametupa ahadi, lakini swali ni, roho inawezaje kuwa ahadi ya Mungu ya urithi wa Mkristo? Unaona, bila shaka, kupitia kwake kuwezesha burudani zetu za kila siku na athari ya ufufuo wetu katika siku zijazo ndiyo inayofanya kazi ndani yetu. Kazi ya sasa ya Roho Mtakatifu inaashiria na kuhakikisha kukamilika kwa kazi ya Mungu katika siku zijazo.

Kwa hivyo, katika mstari wa sita hadi wa nane, Paulo anaendelea na tumaini lililohakikishwa la mashtaka yake ya mwili uliotukuzwa, na akiwa na ahadi ya mabadiliko hayo katika uwepo na utendaji wa roho, alikuwa na uhakika na tumaini hilo lililohakikishwa. Kwa sababu tunatambua kwamba hatupo mbele ya Bwana mradi tu mwili huu unaunda makazi yetu, ni upendeleo wetu kuondoka nyumbani kwetu katika mwili huu na kukaa mbele za Bwana.

Kumbuka, alisema katika Wafilipi sura ya kwanza, Ningependa kuwa pamoja nanyi, na ningependa kuondoka. Alisema, lakini nadhani ni vizuri niwe pamoja nanyi. Alisema, kwa maana kwangu mimi, kuishi ni Kristo, na kufa ni faida.

Nilipasuka kati ya mawili. Ndiyo, Paulo anasema, ndiyo, tumekua. Tungependa kuondoka katika makazi yetu ya sasa na kuchukua makazi mbele za Bwana.

Lakini huo haujafika wakati. Kukaa ndani ya mwili ni kutokuwepo kwa Bwana. Hilo ndilo linalodokezwa katika mstari wa sita ndilo Paulo analosema waziwazi katika mstari wa nane.

Mstari wa sita: tuna ujasiri sikuzote, ingawa tunajua kwamba tunapokuwa katika mwili, tukiwa nyumbani katika mwili, tuko mbali na Bwana, lakini tunatembea kwa imani. Sasa, sikiliza, mstari wa saba ni kifungu ambacho pia tunanukuu mara kwa mara. Tunatembea kwa imani, hatutembei kwa kuona.

Sasa, mstari wa saba unatakiwa kusahihisha tafsiri potofu inayowezekana ya mstari wa sita. Ikiwa kifungu cha kwamba tuko mbali na Bwana kinatafsiriwa kwa maana kamili, basi ushirika wa sasa na Kristo ungeonekana kuwa wa udanganyifu, na kisha itamaanisha kwamba mfano halisi wa mwanadamu ni kikwazo kwa hali ya kiroho. Kwa hivyo, tunachosoma katika 2 Wakorintho sura ya tano kwa kweli ni marekebisho.

Kwa hivyo, punguzo hizo hazipaswi kufanywa. Kwa hivyo, Paulo anasema, kwa kweli, bado tunatembea katika ulimwengu wa imani, si wa kuona. Kwa hivyo, kwa mwamini, Bwana yuko, si kwa kuona, bali kwa imani.

Kutengana kwetu maalum na Bwana ni kwa muda mfupi, si kwa mwisho. Hilo ndilo Paulo analozungumzia hapo. Kisha, anaendelea kusema katika mstari wa tisa kwamba iwe tuko nyumbani au mbali, tunajitahidi kumpendeza.

Mstari wa tisa kimsingi unafuata mstari wa kwanza hadi wa nane kwa njia sawa na sharti la kimaadili. Tunamaanisha nini kwa hilo? Unaona, Paulo kwa kawaida atatoa mafundisho fulani, kisha anakuja na sharti fulani na kusema, kwa kuzingatia hili, kwa kuzingatia nilichosema, hivi ndivyo unavyopaswa kuishi. Huo ni sharti la kimaadili.

Kwa hivyo, sasa anasema kwamba, kwa kuzingatia kile nilichosema, kuwa mbali na Bwana na kisha kusubiri kukutana naye, kwa kuzingatia hilo, unapaswa kuishi kwa njia hiyo na kufanya iwe lengo lako kumpendeza. Kwa hivyo, baada ya kusema ukweli huo wa mafundisho katika mstari wa kwanza hadi wa nane, Paulo sasa anaanza kuonyesha matokeo katika mstari wa tisa. Hii, maana ya kile ambacho kimesemwa hivi punde, ni kwamba tamaa ya kila wakati ni kumpendeza Kristo.

Ili kumpendeza Kristo. Ufahamu wake kwamba kifo kitakomesha uhamisho wake kutoka kwa Kristo na kuanzisha kutembea kwake katika ulimwengu wa kuona mbele za Bwana unamtaka ampendeze. Kwa hivyo, kuwa na tumaini la ushirika wa mtu na mtu na Kristo baada ya kifo kwa kawaida huchochea hamu ya kupata kukubalika machoni pake kabla na baada ya kifo.

Sasa, tunahitaji kuelewa kwamba tunahitaji kuweka lengo letu kumpendeza Mungu. Lengo letu kuu linapaswa kuwa kumpendeza Mungu. Unakumbuka Katekisimu ya Westminster, ambayo iliuliza swali, lengo kuu la mwanadamu ni nini? Na inasema lengo kuu la mwanadamu ni kumtukuza Mungu na kumfurahia milele.

Ukitaka kumfurahia milele, lazima umtukuze hapa duniani, katika maisha yetu ya duniani. Tunapaswa kufanya iwe lengo letu kumpendeza, kutembea naye, na kufanya hilo kuwa lengo letu kila siku. Je, unatambua jambo fulani? Sasa, unapompenda mtu kweli, hutaki kumkosea mtu huyo.

Unapompenda mtu kweli, unataka kuhakikisha hutaki kumkosea mtu huyo. Na hilo ni muhimu. Karibu unaogopa, kwa namna fulani, kumkosea mtu huyo kwa sababu unathamini uhusiano huo, na hutaki chochote kiharibu uhusiano huo.

Hilo ni jambo lile lile. Tunaweka lengo letu kumpendeza Bwana. Katika kuhubiri, tunaweka lengo letu kumpendeza Bwana.

Katika maisha, tunaweka lengo letu kumpendeza Bwana. Kila kipengele cha maisha yetu kinapaswa kuwa hamu yetu, lengo letu, na hamu yetu, na mimi nataka tu kukufurahisha. Na unajua, wakati mwingine, hiyo ina maana kwamba lazima umkasirishe mtu.

Sio kwamba unatafuta mtu wa kumchukiza, lakini kwa kawaida, hutokea kwa sababu thamani ya mtu inaweza kuwa tofauti kabisa na maadili ya Mungu, na wakati huo, lazima ufanye uchaguzi. Alisema tunaweka lengo letu kumpendeza Bwana. Kisha

anaendelea kusema kwamba sote lazima tuonekane mbele ya kiti cha hukumu cha Kristo.

Kiti cha hukumu cha Kristo hapa kimsingi kinaelezea kiti cha Bema. Kiti ambapo watu hupewa thawabu, wakiwapa thawabu, kwa sababu kile tunachofanya katika mwili kina umuhimu wa kimaadili na kina matokeo ya milele. Ili kufananishwa na mwili mtukufu wa Kristo katika maisha yajayo, ni lazima tufananishwe na sura na tabia yake katika maisha haya.

Anazungumzia kupokea, kujitokeza mbele ya kiti cha hukumu cha Kristo, na kuhitaji tuishi maisha yanayompendeza. Na kumbuka, tulisema, ni kiti cha Bema ambapo watu hupokea thawabu zao. Katika hatua hiyo ya wakati, si wokovu wetu ambao umechunguzwa, sivyo hata kidogo.

Mungu atatulipa. Ataangalia mambo tuliyoayafanya, yawe mema au mabaya. Sasa, yanapaswa kuwa mema au mabaya.

Kuna mambo maovu kama tunavyoyajua, lakini hayana thamani. Iwe hayana thamani au kama ni muhimu au si muhimu. Unaona tunachomaanisha? Tofauti na watu wengi wanaowapendeza watu, kwa Paulo, hakuna kilichokuwa muhimu zaidi kuliko kumpendeza Bwana Yesu Kristo, ambaye alikuwa amemwagiza.

Hiyo ina maana kwamba hata Petro anapokuwa amekosea, anaweza kumkabili na kusema, Petro, umekosea katika kiwango hiki. Namaanisha, tunaona hilo katika Wagalatia. Anaweza kumwambia, hapana, ndio, najua wewe ni mtume kabla yangu.

Hakusema hivyo hasa, lakini kama ungekuwapo kwenye mazungumzo, angesema, ndio, najua uko pamoja na Bwana, lakini kwa wakati huu, umekosea. Hakuwa na nia ya kuhubiri, katika kufurahisha kanisa la Yerusalemu, hata kidogo. Ingawa Paulo hana tumaini la kuheshimiwa na Wakorintho, kutangaza kwake injili na maisha yake yote yalikuwa yamejitolea kumpendeza Bwana badala ya kupata heshima na sifa kutoka kwa watu.

Unajua, leo, watu wanapenda kusifiwa. Baada ya ibada, mhubiri anasubiri watu waseme, huo ulikuwa ujumbe mzuri. Huo ulikuwa mzuri sana.

Hilo lilikuwa jambo zuri. Sasa, watu wakija kwako na kusema hivyo, mshukuru Mungu kwa hilo, lakini tusijivune, lakini tujue kwamba ikiwa utukufu ni wa Mungu, unajua unaposoma kile Paulo anasema katika 1 Wakorintho sura ya nne, anaposema, una nini ambacho hukupewa? Na ukipewa, kwa nini unajifanya kama hujapewa? Tujue kwamba mafanikio yoyote tuliyo nayo katika huduma, mafanikio yoyote, ushindi wowote tulio nao yote yanatokana na Mungu, na tunapaswa kuhakikisha kwamba tunampendeza Mungu. Hatupaswi kuvutiwa sana na heshima ambayo watu hutoa.

Kwa maana wote lazima waonekane mbele ya kiti cha hukumu cha Kristo. Tukiwa katika mwili, lazima tutende kwa njia ambayo tutakuwa tunampendeza katika hukumu. Tutaonekana jinsi tulivyo.

Unaona, kujifanya wote watatoweka. Barakoa zote zitaondolewa. Waumini wote watawaliwa mavazi yote ya kujificha, barakoa, na kujifanya wote watawaliwa.

Tunachofanya katika mwili kina umuhimu wa kimaadili. Kwa hivyo, tunahitaji kuhakikisha kwamba tunafanana na sura ya Kristo. Sote lazima tuwe pamoja.

Katika muktadha huu, Paulo anafikiria hasa, kama si pekee, wajibu wa Mkristo wa kutoa hesabu juu yetu wenyewe. Kuonekana mbele ya mahakama ya Kristo ni fursa ya Wakristo. Inahusu tathmini ya kazi zetu, bila shaka, kwa njia isiyo ya moja kwa moja na tabia zetu, si kwa uamuzi wa hatima yetu.

Hapa inahusu thawabu, si hadhi. Hilo ni muhimu sana kufanya tofauti hiyo. Na kisha, tunaona motisha ya Paulo ikienda kwenye mistari ya 12 hadi 17.

Kwa hiyo, tukijua hofu ya Bwana, tunajaribu kuwashawishi wengine. Lakini sisi wenyewe tunajulikana na Mungu, na natumaini kwamba dhamiri zenu zinatujua. Hatujisifu tena kwenu, bali tunawapa ninyi nafasi ya kujisifu juu yetu, ili mpate kuwajibu wale wanaojisifu kwa sura ya nje, wala si kwa moyo.

Kwa maana tukiwa wendawazimu, ni kwa ajili ya Mungu; ikiwa tuna akili timamu, ni kwa ajili yenu. Kwa maana upendo wa Kristo unatulazimisha au unatuhimiza kwa sababu tumesadiki kwamba mmoja amekufa kwa ajili ya wote; kwa hiyo wote wamekufa.

Naye alikufa kwa ajili ya wote, ili wale wanaoishi wasiwe hai tena kwa ajili yao wenyewe, bali kwa ajili yake yeye aliyekufa na kufufuka kwa ajili yao. Kwa hiyo, tangu sasa, hatumjali mtu yeyote kwa mtazamo wa kibinadamu. Ingawa tulimjua Kristo hapo awali kwa mtazamo wa kibinadamu, hatumjui tena kwa njia hiyo.

Kwa hivyo, ikiwa mtu yeyote yuko ndani ya Kristo, kuna kiumbe kipya. Kila kitu cha kale kimepita. Tazama, kila kitu kimekuwa kipya.

Kwa hivyo, kuanzia mstari wa 11, anaanza kuzungumzia kuhusu hofu ya Bwana. Unaona, hofu ambayo Paulo anazungumzia katika mstari wa 11 si uchaji wa kibinafsi wala hofu ambayo Bwana anaiamsha mioyoni mwa watu. Anazungumzia kuhusu hofu ya heshima ambayo Paulo alikuwa nayo kwa Kristo kama mtathmini na mwamuzi wake wa kimungu.

Kwa hivyo, tunaanza kutazama mistari hii, motisha ya huduma. Katika mistari ya 11 hadi 15, unaona motisha ya Paulo ya huduma. Kwa mara nyingine tena, mkazo unarudi kwenye huduma ya Paulo anapopitia motisha yake ya tatu ya huduma.

Kwanza anazungumzia huduma ya utangazaji na kisha anaielezea kwa undani zaidi maudhui ya mahubiri yake. Katika sura ya 5, mistari ya 11 hadi 13, Paulo anarudia kile alichokwisha sema katika 1, 12 hadi 14. Anaona hofu ya Bwana kama msingi wa huduma ya uaminifu na bidii.

Anasema, tunawashawishi watu. Paulo alisema, tukiwa tunafahamu uwajibikaji wake binafsi. Tunawashawishi watu kuhusu nini? Tunawashawishi kuhusu nini? Jibu ni rahisi sana.

Kuhusu ukweli wa injili na ukweli unaomhusu yeye mwenyewe, yaani, nia zake zilikuwa safi na za dhati, na kwamba sifa zake za kitume na utetezi wa ukweli wa injili unajumuisha ufafanuzi na kumbuka kwamba utetezi wa wazi wa ukweli wa injili unajumuisha ufafanuzi wa maandiko kuhusu Yesu na ufalme wa Mungu na vile vile mzozo kuhusu matokeo ya kivitendo ya injili. Akijua kwamba hofu ya Mungu, anaona hofu ya Bwana kama msingi wa huduma ya uaminifu na bidii. Inasemekana kwamba mtu humtumikia zaidi mtu anayemwogopa zaidi.

Mtu humtumikia zaidi mtu anayemwogopa zaidi. Sio hofu ya kitumwa. Hofu kama hiyo ambayo Paulo anazungumzia hapa haijumuishi kujitegemea.

Kwa hivyo, Paulo hajaribu bure kutegemea hekima yake mwenyewe na rasilimali zake ndogo. Unaona, baadhi ya wakosoaji wa Paulo lazima walimshtaki kwa kuwa amechanganyikiwa. Kwa hivyo, katika mstari wa 13, inasema, kwani ikiwa tumechanganyikiwa, ni kwa ajili ya Mungu.

Kama tuna akili timamu, ni kwa ajili yenu. Unajua, ndivyo ilivyo leo tunaishi katika jamii ambayo si tu inawashuku Wakristo bali pia mara nyingi hufikiri kwamba Wakristo ni wazimu kidogo pia. Hiyo ndiyo aina ya jamii tunayoishi.

Jamii si tu kwamba inawashuku Wakristo, lakini wakati mwingine wanafikiri sisi ni wazimu kidogo kwa kuamini kwamba mtu fulani alikufa na kufufuka, mtu fulani alikufa kwa ajili ya dhambi zako na kufufuka kutoka kwa wafu na anarudi, na wanasema, je, umepoteza akili yako? Naam, ndivyo walivyofikiria. Hata hivyo, tunaweza kusema kama Paulo, kwamba Kristo alitupenda sisi na upendo wetu kwa Kristo. Unaona mstari huo, Kigiriki huwa kinatumia neno lao la kijeni, linaweza kusema kwamba inaweza kuwa Kristo alipendwa kwa ajili yetu au upendo wetu kwa Kristo.

Lakini sidhani kama Paulo anakusudia kufanya uamuzi hapo. Tunaweza kusema upendo wetu kwa Kristo. Tukimpenda Kristo kama vile Kristo alivyotupenda, kuishi kwa ajili ya Kristo ni kuishi kwa ajili ya wengine.

Inatulazimisha. Kwa hivyo, upendo wa Kristo kwetu na pia upendo wetu kwa Kristo hututia moyo. Na anasema, ikiwa tumechanganyikiwa, mnadhani tumechanganyikiwa, mnadhani sisi ni wazimu.

Alisema ni kwa ajili yenu nyote. Upendo wa Kristo hutuzingira, hutulazimisha, na hutuvuta kwa sababu tunaamini kwamba mmoja amekufa kwa ajili ya wote. Na kisha, katika mstari wa 15, alikufa kwa ajili ya wote ili walio hai wasiwe hai tena kwa ajili yao wenyewe, bali kwa ajili yake yeye aliyekufa na kufufuka kwa ajili yao.

Zaidi ya hayo, kwa Paulo na kwa waumini wa leo, imani yetu imejikita katika kifo na ufufuo wa Kristo. Kwa hivyo, Paulo anachofanya ni kuangazia matokeo ya uwongo ya kile alichosema katika mistari ya 4 hadi 15. Hahukumu tena au kutathmini mambo kwa viwango vya kibinadamu.

Mtazamo wake wa mambo umebadilika kabisa. Sihukumu mambo kwa viwango vya kibinadamu tena. Ninahukumu mambo kwa kuzingatia mawazo ya Mungu kuyahusu.

Unaona, kabla ya kuongoka kwake, Paulo alikuwa na mtazamo hasi kuhusu Kristo kama Masihi. Vivyo hivyo wengi leo. Kumhukumu Kristo kutoka kwa mtazamo wa kibinadamu kunaendelea katika aina mbalimbali, katika jamii kwa ujumla na ndani ya chuo.

Lakini baadhi ya hukumu ni mbaya kama vile hukumu ya Mafarisayo wa siku za Kristo, ambao walimwona kama mwana wa seremala au nabii aliyekata tamaa. Na baadhi ya watu bado wanamwona hivyo. Mbali na Kristo, watu pia wanapimwa kwa viwango vya kibinadamu.

Leo, watu hutendewa kulingana na eneo la dunia wanalotoka, utaifa, kabila, viwango vya elimu, utajiri, na kadhalika. Na kwa kusikitisha, bila shaka, kanisa halijaondolewa, inasikitisha kusema. Viwango hivyo, badala ya kukuza upatanisho, husababisha tu ugomvi na mgawanyiko.

Wakristo lazima waepuke viwango vyote vya juu juu vya kibinadamu. Hatuwapimi watu kulingana na kile walicho nacho, wanakotoka, au wanachojua. Lakini tathmini kuu ni, je, watu hawa ni waumini? Kuwa Mkristo na kusikiliza ni zaidi ya kunyoosha mikono na kumkubali Bwana, kwa nukuu, bila mabadiliko yanayolingana ya maisha.

Hiyo ndiyo matokeo ya pili. Inasema matokeo ya pili ni mstari wa 17: Mtu akiwa ndani ya Kristo, amekuwa kiumbe kipya. Ya kale yamepita, na mapya yamekuja.

Kuna mabadiliko yanayotokana na muungano na Kristo. Mtu lazima akumbuke kwamba Yesu hakuleta dini mpya bali kiumbe kipya. Yesu hakuja kuleta dini mpya.

Ni uumbaji mpya. Unaona, ukisoma hadithi ya Charles Dickens, A Christmas Card, unasoma hadithi ya Ebenezer Scrooge, yule mzee mwenye mikunjo, mkosoaji, mchungu, na mchoyo. Alikutana na kifo katika ndoto siku ya Krismasi.

Mwenzake marehemu, Jacob Marley, anamtokea, akimvuta kwenye kiti chake cha enzi ili kumwambia Scrooge kwamba kifo chake kilikuwa hakika na kinatarajiwa maisha yake yote. Marley alikuwa amefanya kazi ya kuunda kila kiungo katika mnyororo wake kupitia chuki, uchoyo, na udhalimu. Kwa hivyo, Scrooge alikuwa akitazama yaliyopita, ya sasa, na yajayo ya Krismasi, na anaona jina lake mwenyewe limechongwa kwenye jiwe la kaburi.

Ukaribu mbaya wa kifo hatimaye ulikuwa na athari ya kumbadilisha. Aliamka asubuhi ya Krismasi akiwa mtu tofauti. Unaona, Scrooge alipoamka siku iliyofuata, kila kitu kilionekana tofauti kwake.

Hali ya hewa, mwanga, watu, mahusiano yake, na wepesi wake wa hatua, kila kitu kihalisi. Akifahamu kifo chake kilichokuwa kinakaribia na uwezekano wa kuwa tofauti, alikuwa amefanya mtazamo wake kuhusu maisha kuwa mpya na muhimu. Dickens hataji injili katika hadithi yake, lakini inatoa taswira nzuri ya kile kinachotokea ndani yetu tunapotafakari kifo cha Yesu, na tunaona kweli ni nini.

Tunapojua maana ya kifo cha Yesu, ikiwa mtu yeyote yuko ndani ya Kristo na tunajua kinachofanyika, kunakuwa na mabadiliko. Tunapoingia katika kifo cha Yesu msalabani na ufufuo wake kutoka kaburini, tunapata maisha mapya; tunakuwa kiumbe kipya, na kila kitu kinabadilika kwetu. Kwa maana ya kina zaidi, kifo cha Kristo msalabani kinatufanya kila mmoja wetu kuwa kiumbe kipya.

Sisi ni wapya kabisa, na kama msafiri katika Pilgrim's Progress ya John Bunyan, huru kutoka kwa mizigo yote iliyotuzuia hapo awali, Paulo hazungumzii kuhusu kuzaliwa upya kama baadhi ya watu wanavyodhani. Hapana, sivyo hata kidogo. Hilo ndilo jambo bora zaidi ambalo wasio Wakristo wanaweza kutumainia.

Kwa bahati mbaya, haipo. Kuna watu ambao hupata fursa nyingine ya kujaribu maisha haya, lakini je, kuna mtu yeyote anayeweza kutumaini kufanya vizuri zaidi? Kama nafasi nyingine ingetolewa, sina uhakika. Huenda tutakuwa wabaya vile vile mara ya pili.

Paulo anazungumzia uumbaji mpya, maisha yaliyojaa uwepo wa Mungu, maisha ambayo yanabadilishwa kwa nguvu za Mungu, yaliyooshwa na kusafishwa kwa damu ya Mwana-Kondoo. Anaendelea katika mstari wa 18, akisema kwamba haya yote

yanatoka kwa Mungu, aliyetupatanisha na nafsi yake kwa njia ya Kristo na kutupa huduma ya upatanisho. Ndugu yangu na dada yangu walisikiliza haya.

Hakuwezi kuwa na trans, na hakuwezi kuwa na maridhiano isipokuwa mabadiliko katika moyo wa mtu. Lazima kuwe na mabadiliko ya moyo, mabadiliko ya maisha. Mabadiliko, mabadiliko ndiyo njia ya maridhiano kwa sababu tunapogawanyika kwa misingi ya rangi na jinsia na yote hayo, ni chuki, na ni dhambi.

Na sasa, namaanisha, ikiwa tunataka kuondoa ubaguzi wa rangi, tunapaswa kuanza na mabadiliko ya moyo kwa sababu ubaguzi wa rangi ni dhambi na unategemea chuki, chochote kile. Yote haya yanatoka kwa Mungu, ambaye alitupatanisha naye kupitia Kristo na akatupa huduma ya upatanisho. Hilo ndilo jukumu letu kama waumini leo.

Yaani, katika Kristo, Mungu alikuwa akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake, bila kuwahesabia makosa yao, na kutukabidhi ujumbe wa upatanisho. Paulo anaposema haya yote, anazungumzia yaliyo katika mistari ya 14 hadi 17, hasa kwa kazi ya ukombozi ya Kristo katika mistari ya 14 hadi 15. Mungu alimpatanisha Paulo na wengine na nafsi yake.

Haikuwa kitu ambacho wangeweza kufanya peke yao. Mungu alichukua hatua ya wazi katika Kristo ili kuziba pengo kati yake na ubinadamu. Watu wote walikuwa wametengwa na Mungu, watu wote wametengwa na Mungu, lakini Mungu katika rehema yake, Mungu katika neema yake, sasa anawapatanisha watu naye mwenyewe.

Na kisha anasema ametufanya balozi. Sikiliza, mstari wa 19 ndio moyo wa injili. Kwanza, mpango ulikuwa pamoja na Mungu.

Aliziba pengo la utengano lililosababishwa na dhambi na uasi wetu. Pili, mpatanishi alikuwa Kristo. Upatanisho unalenga kifo cha Kristo pale Kalvari ambacho Kristo alisimama kwenye daraja kwa ajili yetu.

Tatu, kutokana na kifo cha Kristo, Mungu anafungua njia ya upatanisho. Mungu sasa amekabidhi ujumbe na huduma ya upatanisho kwetu kama waumini. Na sikiliza, anatuita mabalozi.

Sisi ni mabalozi wa Kristo. Unajua, kama balozi, ukiwa katika huduma ya kidiplomasia, hutoi ujumbe wako mwenyewe. Unatoa ujumbe wa serikali yako ya nyumbani.

Unawakilisha taifa. Na kwa hivyo, kila sentensi unayotoa ni muhimu. Kila mwonekano unachunguzwa kwa makini.

Kila hatua unayofanya inaangaliwa kwa makini sana kwa sababu wewe ni balozi. Unatoa taarifa, na watu wanaishikilia. Wanaamini unawakilisha serikali ya jimbo na wanaichukulia hivyo.

Sasa elewa kwamba sisi ni mabalozi wa Kristo. Sisi ni mabalozi wa Kristo, na kwa sababu sisi ni mabalozi wa Kristo, lazima tumwakilishi. Inanikumbusha hadithi.

Sitataja jina la nchi sasa, lakini nitakuambia hadithi ya rais fulani katika nchi fulani. Hii ni hadithi ya kweli. Nani alikuwa na rafiki mzuri sana aliyefadhili siasa zake na mengineyo?

Kwa hivyo, alimwendea. Hakuwa mtu msomi, lakini alikuwa tajiri sana. Hakuwa na elimu, lakini alikuwa tajiri sana.

Kwa hivyo, alifadhili uchaguzi wa rais huyo, na kisha siku moja akafikiria, akasema, Nataka kuwa, alisema, Nahitaji nafasi serikalini. Kwa hivyo, akaenda kwa rais. Niliita jina lake la kwanza.

Alisema, William, nataka uniteue. Nataka unifanyie fadhili. Na rais akasema, unataka nifanye nini? Alisema alitaka kuteuliwa kama balozi, lakini akasema, nataka uniteue kama aibu yako nchini Ujerumani.

Badala ya kusema, nataka uniteue kama balozi wako nchini Ujerumani, alisema, nataka uniteue kama aibu yako nchini Ujerumani, na rais akamwambia, huna haja ya kwenda Ujerumani. Tayari wewe ndiye aibu yangu hapa. Ninauliza swali.

Je, sisi ni aibu kwa Kristo, au sisi ni mabalozi wa Kristo? Kama wahudumu wa injili, je, sisi ni aibu kwa yule aliyetuita au sisi ni mabalozi wake? Je, tunatoa uwakilishi mwaminifu wa Kristo ni nani? Kama mabalozi, tuna jukumu kubwa, jukumu kubwa. Ujumbe wetu ni upi? Ujumbe wetu ni upatanisho na Mungu. Mungu anatoa upatanisho, lakini lazima upokelewe na wale wanaoutoa.

Kisha, Paulo anamalizia sura hiyo kwa kurejelea kifo cha Kristo na lengo lake. Anasema nini? Alisema ametoa sadaka ya dhambi kwa ajili yetu. Kwa hivyo, sisi ni mabalozi wa Kristo.

Kisha, katika mstari wa 21, kwa ajili yetu, alimfanya aonekane yeye asiyejua dhambi, ili sisi tupate kuwa haki ya Mungu ndani yake. Alimfanya awe dhambi kwa ajili yetu. Sasa, elewa anachosema.

Alimfanya awe dhambi kwa ajili yetu. Unaweza kuona, unapoangalia neno la Kiebrania hatat, linaweza kumaanisha dhambi au dhabihu kwa ajili ya dhambi. Hatat au kama asam, linaweza kumaanisha dhambi na dhabihu kwa ajili ya dhambi.

Inaonekana hapa kwamba nia ya Paulo ni kusema zaidi ya kwamba Kristo alifanywa sadaka ya dhambi na ndiyo kidogo kuliko kwamba Kristo alifanyika mwenye dhambi. Hakusema Kristo alifanyika mwenye dhambi kwa ajili yetu. Unajua, kuna baadhi ya watu wanaosema, vema, Yesu alikufa kiroho.

Hapana, hiyo si sahihi. Kama Yesu alikufa kiroho, basi alihitaji mkombozi mwenyewe. Hakuhitaji. Namaanisha, katika jaribio la kuzungumzia kujitambulisha na Kristo, hapana, hata kidogo, lakini alimfanya kuwa sadaka ya dhambi.

Utambulisho kamili wa Kristo asiye na dhambi na dhambi ya mwenye dhambi, ikiwa ni pamoja na hatia yake kali na matokeo yake ya kutisha ya kujitenga na Mungu, hivi kwamba Paulo angeweza kusema kwa undani, Mungu alimfanya kuwa dhambi kwa ajili yetu, kama Yesu alivyokuwa msalabani, na tuliambiwa kwamba Baba alitazama mbali, Baba, kisha akasema, alilia msalabani, Baba, Baba, mbona umeniacha? Kwa nini? Kwa sababu dhambi zako na zangu ziliwekwa juu yake kama sadaka yetu ya dhambi. Unaona, tamko la Paulo kuhusu kutokuwa na dhambi kwa Kristo linaweza kulinganishwa na kile Petro alisema katika 1 Petro sura ya 1 mstari wa 22, na kile mwandishi wa Waebrania anasema katika Waebrania 4, 15 na 7, 26. Kama vile haki ya Mungu ilivyo nje yetu, vivyo hivyo dhambi ambayo Kristo alijitambulisha nayo kabisa ilikuwa nje yake.

Hakujua dhambi. Alikuwa dhabihu kamilifu. Hakuwa na uzoefu wowote na dhambi ambayo ingeweza kutokea kwa kuwa na mtazamo wa dhambi au kufanya tendo la dhambi.

Hapana, ndani na nje, Yesu hakuwa na dosari, nasi tunapaswa kuwa wawakilishi wake. Na tena, acha nikuulize, je, wewe ni balozi wa Kristo, au wewe ni aibu kwa Kristo?

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 6, 2 Wakorintho 5, Mabalizi wa Kristo.